

HOSPODIN DAL, HOSPODIN VZAL

Bud' požehnané jméno Hospodinovo

CECIL duCILLE

(Florida, USA, prosinec 2008)

Chvála Bohu, zdravím vás všechny ve jménu Pána Ježíše. Je pro mne velkou výsadou a potěšením být mezi vámi. Nebudeme se nyní zdržovat popisem okolností, které umožnily tato shromáždění, snad jen jednou větou: stál za tím Bůh. Jeden bratr řekl: „*Hospodin dal, Hospodin též odjal. Bud' požehnáno jméno Hospodinovo.*“ (Job 1:21) Když to říkal, začal to ke mně promlouvat Duch svatý: „Hospodin dal, Hospodin též odňal. Bud' požehnáno jméno Hospodinovo.“ Připomnělo mi to, že Hospodin dal. Vrátily se mi některé z pocitů, které člověk má, když něco dostane od Pána, a rozpomněl jsem se, kdy a jakým způsobem dal.

Bylo mi 14 let a odjel jsem tehdy na venkov, abych strávil nějaký čas v Manchesteru se svými bratřenci. Jednoho dne jsme zvenku zaslechli zvuk nárazu. Hned jsme věděli, že se stalo něco hrozného, ale nebyli jsme připraveni na to, co jsme uviděli. Stalo se to bratrovi Mavis. Nákladčák ho odhodil přes násep a na místě ho zabil. Můj syn Steve je mu podobný, modré oči a tak. Šli jsme k nim domů, abychom vyjádřili svou soustrast. Bylo mi 14 a Mavis bylo 9. Vyšla ven a stála pod zvonící. Pošeptal jsem bratřenci: „Vidíš tu dívku? Ta bude mojí manželkou.“ „Sklapni!“ řekl. „Zmlkni! Nemluv o manželce. Radši zůstaň tady, vůbec nechod' do domu. Pan Johny by se pořádně naštvál, kdybys tam teď přišel s něčím takovým.“ A tak mě tam nechal a já musel čekat, až vyjde ven, abychom se vrátili domů. Amen. Čas běžel, a já na vše zapomněl.

Po deseti letech jsem se do té oblasti vrátil a pracoval pro Ministerstvo zemědělství jako pomocný účetní. Už jsem přijal Ježíše a modlil jsem se tehdy k Bohu: „Můj Pane, prosím, dej mi manželku.“ Abych byl upřímný, neměl jsem ženy rád. Přestal jsem je mít rád, protože příliš mluví. Nevím, jestli mi odpustíte, ale to, co mě obtěžovalo, bylo právě mluvení. Nemohl jsem ho vystát. Moje máma a sestra si povídaly

a povídaly a povídaly, jedna druhou předháněly. Řekl jsem: „Můj Pane, jestli mi chceš dát ženu, nedávej mi žádnou takovou, jako je má matka nebo sestra.“ Byly to dvě nádherné ženy..., ale takovou opravdu ne. Trochu jsem měl podezření, že všechny ženy jsou stejné jako moje matka a sestra. Nechtěl jsem někoho, jako jsou ony, modlil jsem se, a Pán mou modlitbu vyslyšel. Jednoho dne, když jsem spal, jsem najednou uviděl paprsek slunce, který pronikl z nebes a ozářil můj pokoj. Rozeznal jsem něčí postavu, jak ke mně v tom světle sestupuje. Přišla a uchopila mé ruce. Tolik jsem ji toužil zahlédnout, protože jsem věděl, že ke mně právě přišlo Boží zaslíbení. Pak náhle zmizela. Pán řekl: „Až ji uvidíš, poznáš ji.“

Neměl jsem jméno, nic, jen porozumění v Duchu, že ji poznám. Jednoho dne jsem byl ve své kanceláři, vyplňoval jsem platební příkaz nebo něco takového. Někdo cizí vešel a byl mi představen. Neměl jsem ani čas vzhlednout od papírů, ale tu přivedli tu osobu až k mému stolu. Potrásl jsem jí rukou: „Těší mě, že Vás poznávám,“ pak jsem se podíval, a celým mým tělem jako by projel blesk. Boží zaslíbení! Zapadl jsem zpátky do křesla, netuše, jak by se mohlo naplnit. Ale seběhlo se to tak, že jsem učíval těsnopis, účetnictví a psaní na stroji, prostě všechny tyto věci. Chtěla se naučit těsnopis a psát na stroji, a tak mě doma navštívila, abych ji učil. Pán se jí tam dotkl, a tak to začalo.

Teď mluvím o „Pán dal“. Boží dar je věčný, bratří! Pro Boha je nemožné odstoupit od smlouvy, kterou ustanovil. Smlouva je něco, co je věčné. A Bůh nás činí lidem smlouvy. To je věčná věc. Nějakým způsobem jsme se v tom cítili věční a nesmrtelní zároveň. Nevím, jak to vysvětlit, ale smrt nebyla součástí našeho myšlení. Halelujah! Nějakou přípravu jsme asi udělali, protože jsme si tady koupili místo pro hrob. Tak se stalo, že jsme nyní zde. Místo, kde jsme včera byli, abychom uložili Mavis do země, jsme koupili před mnoha lety a zapomněli na to. Úplně jsme na to zapomněli, ani jsme nevěděli, že někdo zemře.

Řekl jsem Bohu: „Pane, proč jsi mi to neřekl? Proč jsi mi neřekl, že si vezmeš Mavis?“ Ukázal mi, že mi to říkal mnohokrát, ale tak jako v Bibli, zapsal to do tajemství. Ukázal mi například, že něco budu dělat. Něco jsem dělal, a Mavis tam nebyla. V nitru, v mém srdci klíčil malý strach. Nechtěl jsem čelit faktu, že jednoho dne budeme sedět v tomto sále bez ní, a tak jsem se před tím ukryl. Víte, člověk může sám sebe hodně oklamat.

Nejprve se mě zeptal: „Jak se teď cítíš?“ Řekl jsem: „Pane Bože, nevím, jak bez ní budu čelit zítřku. Za šedesát let se stala součástí mého těla a duše, nevím, jak pro mě bude možné čelit zítřejšímu dni.“ Odpověděl: „Dejme tomu, že bych ti o tom řekl. Od té chvíle bys prožíval tyto pocity.“ Rozumíte? Některá tajemství náleží Bohu. Neříká nám o nich. Halelujah.

Se vzpomínkou na ni bych chtěl toto slovo začít tím, že vám zazpívám jednu z jejích písní – „Down from His Glory“ (Dolů ze své slávy). Byli jsme v Londýně a složili jsme hodně takových písní. Tuto píseň však složil jeden člověk na nápěv „O sole mio“. Onen muž seděl v obývacím pokoji bratra Warnocka v Kanadě, přišel na něj Boží Duch a on na ten nápěv napsal dvě sloky. Zpívali jsme ty dvě sloky a cítili, že to není dost. A tak jsme začali skládat, jen to z nás obou plynulo, řádek za řádkem. Díky, Ježíši. Díky, Ježíši.

Dolů ze své slávy, to navždy živý příběh,
můj Pán a Spasitel přišel, Ježíš je Jeho jméno.
Narozen v jeslích, svým vlastním cizinec,
muž bolestí, zármutků a zápasů.

*Ó, jak jej miluji, jak jej uctívám!
Můj dech, mé slunce, mé vše ve všem.
Veliký stvořitel se stal mým Spasitelem,
a všechna Boží plnost přebývá v Něm.*

Jaká blahosklonnost, přinášející nám vykoupení,
aby ve smrti noci nikdo nezemdlel s nadějí na dohled.

Bůh milostivý a něžný, odložil svou záři,
sklonil se, aby získal, dobyl, spasil moji duši.

Bez váhání – tělo a krev Jeho podstata,
vzal podobu člověka, zjevil Boží skrytý plán.

Ó, slavné tajemství, oběť z Golgoty.
Nyní vím: Ty jsi ten velký „Já jsem“.

Jeho život byl zlomen, to pro mou duši znamená.
Ale nyní znovu žije zproštěn bolesti zármutku.

Budu navždy zpívat o Jeho velkém úsilí,
celou věčnost v zemi slávy.

Chci mluvit o Boží pravici. Boží pravice dnes sedí zde přede mnou. Je v nebesích i na zemi. Bůh skrze ni zamýšlí na konci času naplnit určitou věc, která dosud nikdy nebyla naplněna. Dokonat Boží vůli tím, že přivede člověka do Boha. Halelujah.

Podívejme se nyní na Boží vůli od počátku. Bible říká, že Bůh stvořil člověka. Amen. Genesis 1:26: „*Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu ...*“ Jinými slovy: „Učiňme člověka, aby vypadal jako my.“ Bůh nemá žádný fyzický vzhled, Bůh má duchovní podobu. Takže se chystal stvořit fyzickou bytost podle Božího duchovního obrazu. Jinými slovy, Bůh se chystal stvořit fyzickou bytost, která by vypadala jako Bůh. Bůh vidí, Bůh cítí, Bůh se dotýká, Bůh slyší, Bůh mluví. Halelujah. „Učiním stvoření s intelektem, takové, které přemýšlí, které mluví, které slyší, které rozumí, které zvažuje, které věří, které je schopno pochybovat ...“ A tady nastává problém. Pokud učinil člověka schopného věřit, pak aby byl úplným obrazem Boha, musí mít schopnost pochybovat. Amen. Pokud učinil člověka, který vidí, musí též mít schopnost být slepý. Když učinil člověka, který cítí, musí mít schopnost cítit jak dobro, tak zlo! Chvála buď Bohu! Rozumíte?

A tak Bůh měl problém. Už jste to někdy slyšeli? Bůh měl problém, protože se chystal učinit stvoření, jež může být jako Bůh, nebo jako ďábel. V té době nebyl ďábel – tedy, ano, byl ďábel, ale v tom čase, kdy Bůh stvořil své Slovo, ještě ďábel nebyl. Bůh však ví, že Jeho stvoření mají schopnost volby – být Bohem, nebo ďábly. To je velkou bázeň budící zodpovědnost, že si můžete vybrat, zda budete Bohem, nebo ďáblem. Pokud si nevyberete, stanete se ďáblem! Slyšíte? Takže máte tři možnosti volby: být Bohem, být ďáblem a odmítnutí volby – žádná volba. Obě poslední volby hrají proti Bohu, protože abyste se stali Bohem, musíte něco učinit, ale abyste byli ďáblem, stačí, když neuděláte nic. Jinými slovy, není možné upadnout do zbožnosti. Je možné upadnout do hříchu, ale nemůžete upadnout do zbožnosti. Na tom už musíte pracovat!

Snažím se vám to předat, tak jak to Bůh předal mně. Někdy si sednete a přemítáte před Bohem. Napadá vás: „Pane Bože, proč jsi to udělal? Proč jsi stvořil člověka k hříchu?“ Protože Bůh řekl: „Činím dobré

a tvořím zlo.“¹ To říká vše. Bůh měl problém, jakmile totiž učinil dobro, zároveň stvořil zlo. Vždy se vám snažím jednoduše předat toto: Bůh učinil člověka, a stvořil automobil. Je to jednoduché. Bůh musí převzít zodpovědnost za stvoření automobilu. Musí převzít zodpovědnost za stvoření letadla, protože tentýž Bůh, který učinil člověka, mu také dal schopnost udělat auto, letadlo, udělat dobré, udělat zlé. Amen. Pak je toto břemeno, tato zodpovědnost vložena zpět na církev. Nevím, jestli si uvědomujete, jaká je vaše zodpovědnost, ale je to zpátky na nás. Jsme naprosto nechápaví. Amen. Míním tím toto: podívám se na sebe a říkám: „Můj Bože, mně to vůbec nedochází.“ Kdyby mi to docházelo, jsem okamžitě jako Bůh. Řeknu vám proč. Kdybych byl při smyslech, kdybych byl opravdu tím, kým mám být, povstal bych tady právě teď jako Ježíš Kristus.

Neboť On řekl, že učiní člověka ke svému obrazu a podle svého podobenství.² Co znamená „podle“? Znamená to „potom“. Pointa stvoření člověka je to, že se má stát podobný Jemu. Nemusíte zůstat Božím obrazem. Bůh chce, abyste byli jako On. Představte si, jak vám Bůh dává svůj trůn. Představte si, jak nám Bůh dává svůj trůn. Říká, že nás učiní podle svého obrazu a podle svého podobenství. To znamená, že máme schopnost se vyvinout. (Od této chvíle si můžete zamilovat slovo „evoluce“ 😊.) Máte schopnost se vyvinout v samého Boha, takže po zemi bude chodit mnoho Kristů, mnoho spasitelů.³ Kdykoliv v sobě naleznete schopnost spasit, pomoci lidem, něco pro ně udělat, je to Bůh, který přichází a povstává ve vás. Jsme Jím stvořeni k záchraně ostatního stvoření. Stvořil nás se schopností vývoje, ne náhodným evolučním procesem, ale růstu do Boží podoby na základě vědomého rozhodnutí. Abychom byli jako Bůh, aby slunce zůstalo stát, když promluvíme. Ano! Ano! Copak už to člověk neudělal? „*Slunce v Gabaon zastav se, a měsíc v údolí Aialon.*“ (Joz 10:12-13) Ano, učinil to Jozue! Amen. Bůh nás celým tím vývojem

---

¹ Genesis 1:31 – „A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.“

Izaiáš 45:7 – „Kterýž formuji světlo, a tvořím tmou, působím pokoj, a tvořím zlé, já Hospodin činím to všecko.“

² Genesis 1:26 – „Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vši zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.“

³ Abdiáš 1:21 – „I vstoupí vysvoboditelé na horu Sion, aby soudili horu Ezau, a tak bude Hospodinovo království.“

provedl, jsme schopni obrátit na útěk mocnosti temnoty. Máme schopnost dělat všechny tyto věci, ale můžeme se jim také poddat, být padavkové a ztratit Boží slávu. Bože všemohoucí, buď nám milostiv!

Bůh má pravici, která je u díla po všechny věky. Amen. Ode dne, kdy stvořil Adama, po všechny věky pracovala Boží pravice. A levice, která je tělesná, fyzická, hříšná, se jí snažila vždycky předstihnout. Kain zabil Ábela. Ábel byl ustanoven Bohem, aby byl pravicí, a proto jej Kain zabil. Amen. Adam s Evou si řekli: „Udělalí jsme chybu. Přivedli jsme na svět muže, pacholíka, a stvořili tak vraha.“ Slyšíte mě? „Učinili jsme člověka, a stvořili jsme vraha.“ Trvalo 130 let, než Adam znovu poznal svou ženu, protože se báli, že stvoří další Kainy. Amen. Tak se sešli a řekli: „Pane Bože, dej nám muže, který obhájí Boží věc.“ Takto se modlili a za 130 let se jim narodil další chlapec. Eva děkovala Bohu za narození Seta: „Nakonec jsi mi dal syna (pacholíka), který obhájí spravedlivou věc.“⁴ Tak to bylo. Pokud pozorně čtete svou Bibli, všimli jste si, že v každé generaci se zrodil muž. Amen.

Hřích však předčil spravedlnost. Slyšíte? Hřích předčil spravedlnost, začal se mezi lidmi rozmnožovat. Lidé začali dělat všemožné převrácenosti. Zašli tak daleko, že hrozilo zničení Božího plánu, aby byla na svět přivedena spravedlivá generace, která bude vládnout po věčné věky. Zašli tak daleko, že Bůh musel nalézt řešení. Našel jednoho muže a tento muž měl tři syny. Dejte pozor na své děti. Ujistěte se, že nemáte děti, které vyrůstají s převrácenostmi, které byly ve vaší generaci, ale že rostou se zbožností, která je ve vás. Slyšíte? Skrze modlitbu a víru... Všichni jsme udělali chyby, většina z nás je už v pokročilém věku. Ale vy mladí: dejte pozor na děti, které jsou ještě v lůnu. Vkládejte na ně své ruce, bratře Patriku, a oba se modlete: „Žehnám ti ve jménu Ježíše Krista. Buď Božím synem.“ O Ježíši Kristu bylo řečeno: „Syn Boží od lůna matky.“ Kdybychom měli rozeznání, které jsme měli mít, byli bychom přivedli na svět spravedlivou generaci, ale my jsme ho neměli. Nyní máme rozpoznání a použijeme moc, kterou nám Bůh dal, a tak se naplní to, že v každé generaci Bůh najde muže.

Když se lidé v době Noema rozhodli zničit možnost, že Boží království přijde na svět, „*litoval Hospodin, že učinil člověka na zemi, a bolest*

---

⁴ Genesis 4:25 – „Poznal pak ještě Adam ženu svou, i porodila syna a nazvala jméno jeho Set; nebo řekla: Dal mi Bůh jiné símě místo Abele, kteréhož zabil Kain.“

měl v srdci svém“ (Gen 6:6) Neznamená to, že Bůh činil pokání, jako když je vám líto, že jste učinili něco špatného. Ne. Znamená to: „Musím to změnit, musím je zničit.“ Ano. To je význam slov „litoval Hospodin“. Znamená to: Musím pozměnit plán, protože převrácenost se šíří příliš rychle a příliš mnoho. Dva tisíce let, a převrácenost předstihla spravedlnost. Nebyla žádná naděje, že by to spravedlnost mohla dohnat. A tak je Bůh všechny utopil v potopě. Potopa byla předobrazem křtu, neboť je ponořila do smrti, a mnozí byli spaseni, možná miliony z nich. Halelujah. Jistě, protože když Ježíš sestoupil do pekla, sestoupil tam zvláště proto, aby kázal těm, kdo v době Noema přišli o život.⁵ Ti všichni měli od Boha v pekle připravené místo, kde zůstávali, než Ježíš přišel. Ježíš sestoupil do pekla, aby zachránil Noemovy současníky a svým kázáním je vyprostil z vězení.

Bůh si vyvolil lid. V jedné chvíli prohlásil, že našel spravedlivého člověka, který miloval Boha. Byl synem Seta. Bůh řekl: „V pořádku, vyvolím si tohoto muže,“ a vyvolil si Abrahama. Prohlásil: „Z tohoto muže stvořím pokrevní linii, generaci lidí.“ Tato generace musí přinést spravedlnost na zemi jako záplavu, která svrhne převrácenost a hřích a nakonec naplní Boží plán učinit člověka k Božímu obrazu.

Bůh nechce jen učinit spravedlivého člověka, ale chce zastavit hřích na věky věků, tak aby už nikdy žádný hřích nepřišel na zemi. Doufám, že tomu rozumíte. A tak musí naložit se vším, co se obrací k hříchu, a se vším, co je schopné se odvrátit nebo odpadnout. S tím vším musí skoncovat. To je Boží plán. Boží plán je učinit vás podobné Ježíši Kristu.

Jak ten plán fungoval? Bůh vzal jednoho člověka, Abrahama. Z Abrahama měla povstat spravedlivá generace, která zachrání zemi. Nyní se Boží pravice znovu pozdvihla. Způsobil, že ten člověk měl ve svých 99 letech syna. Ale vstoupil do toho ďábel, protože Abraham nebyl dokonalý. V Abrahamově povaze našel náchylnost k podvodu. A tak měl Abraham Izmaela. Jak vidíte, máme tu dobré a zlé. Z Izáka měl povstat Boží lid a Izmael se mu měl protivit až do poslední chvíle. Jinými slovy, museli zvítězit nad Izmaelem, který byl v nich.

---

⁵ 1. Petrova 3:19-20 – „Skrze něhož i těm, kteříž jsou již v žaláři, duchům přicházejí kázával, někdy nepovolným, když ono jednou očekávala Boží snášlivost za dnů Noé, když dělán byl koráb, v kterémžto málo, to jest osm duší, zachováno jest u vodě.“

Chci, abyste si všimli, že Bible je plná Božího promlouvání k člověku. Kde byl Bůh, když mluvil k těmto lidem? Byl vně. Ale chtěl učinit člověka takového, aby už k němu nemusel mluvit skrze uši, ale zevnitř. Amen. A proto nás stvořil jako nádobu. A znovu jsme u toho. Jsme náchylní ke zlému, protože jsme-li nádobou, která má obsahovat Boha, máme také schopnost být naplněni d'áblem. Bůh a d'ábel nebudou žít spolu ve stejné nádobě, proto došlo k vyhlášení války. Odehrává se v nás neustálý boj, v němž Bůh bojuje proti d'áblu v nás. Do té míry, že nebojujeme příliš proti d'áblu, který je vně, ale bojujeme proti d'áblu, který je v nás. Je řečeno: „Zákon života v Kristu Ježíši...“⁶ Co je zákon života? „*Kdož věří v Syna, má život věčný.*“ (Jan 3:36) Ale zákon smrti je hřích. A proto pokud hřešíš, jsi služebník hříchu. Jsi pod zákonem smrti. A můžeš být vykoupen jedině skrze zákon života. Jak se to stane? Bůh navrhl plán a ten se uskutečnil u Abrahama: „Věř Bohu, a bude ti to počteno za spravedlnost.“⁷ Boží víra vás dovede na místo, kde do vás může vstoupit Bůh. Jakmile to učiní, vytěsní z vás d'ábla. Je to jednoduché. Zní to jednoduše, že?

Dábel řekl: „Dobrá, jestli Bůh vstupuje do lidí, musím se tam také dostat.“ A on už tam je, protože výbava vašich předků je příčinou toho, že se navracíte k tomu, co dělával váš otec a co dělávala vaše matka. A tak má Bůh v Abrahamovi zvláštní rodinu, kterou se vine pramének spravedlnosti, pramének podobnosti Bohu. Pamatujte, Bůh ještě není v nich, je zcela mimo ně, ale částička zbožnosti se v nich předávala a Bůh všemohoucí skrze tuto rodinu pracoval. Nazýváme je židé, nazýváme je Izrael. Je to rodina, kterou si Bůh vyvolil.

Ukazuji vám důležitou věc. Bůh chce, abyste ji dnes večer uchopili, i kdybyste nepřijali nic jiného. Výbava, kterou Bůh vložil do židů, částička zbožnosti byla v děvčeti, které si vyvolil. Děvče pocházející ze semene jejích praotců, kde se toto dědictví předávalo z generace na generaci – a získal semeno, které chtěl. Nazval ji Marie a právě jejím úkolem bylo přivést na svět Krista, protože neměl přijít na svět obtížen přemírou tělesného lidství. Bůh chtěl vnést do lidské oblasti Boží přirozenost, ale také se musel stát člověkem. Musel být člověkem a musel

---

⁶ Římanům 8:2 – „Nebo zákon Ducha života v Kristu Ježíši, vysvobodil mne od zákona hřícha a smrti.“

⁷ Římanům 4:3 – „Nebo co praví Písmo? Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost.“

být Bohem. Povstal z generace, která měla zkušenost s vítězením nad d'áblem, a pak poslal svatého Ducha. D'ábel protestoval, protože nemůže oplodnit lidstvo. To je jedna z věcí, kterou Bůh zachoval pro sebe. Žádný d'ábel nemůže mít dítě se ženou. Někteří kážou, že Eva byla v zahradě oplodněna d'áblem, že d'ábel na sebe vzal podobu člověka, dal jí Kaina, protože Bible říká, že Kain byl synem d'ábla. Můžete se stát synem d'ábla, ale ne proto, že vaše matka měla pohlavní styk s d'áblem. A proto je to lež. Neboť Bůh byl tvůrcem semene. On byl stvořitelem člověka, proto mohl učinit dalšího člověka.

Vydal se naprosto přirozenou cestou, vzal semeno ze svého lůna jako poprvé a vložil je do lůna ženy. Žena měla dítě s dědičnou Boží přirozeností. Bůh byl jeho předkem stejně jako Abraham a David.⁸ Jistě víte, jak hrozná byla Davidova situace. Vyšel si na střechu, uviděl ženu, a nebyl schopen se ovládnout. Zabil muže, aby ji dostal. Byla to hrozná vražda, přesto však byl mužem podle Božího srdce.⁹ Činil pokání. Zákon života říká, že pokud kdokoliv zhřeší, má obhájce u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.¹⁰ David měl obhájce, šel za svým obhájcem, a Bůh mu odpustil.

Člověk, který se narodil, Ježíš, byl člověk a Bůh v jedné osobě. Chci se s vámi podělit o zjevení, které mi Bůh dal. Muž Ježíš, když vstoupil do služby, ve chvíli, kdy byl naplněn Duchem svatým, musel jít na čtyřicet dní na poušť, aby se postil a modlil, a zbavil se tak Marie. Musel se zbavit své lidské přirozenosti. Musel se zbavit výbavy Davidových předků, neboť v této výbavě byl každý hřích: byla tam vražda, byly tam všechny druhy zločinů. Byla tam hrozná tělesnost, která způsobila, že měl Šalomoun sedm set manželek. Dokážete si to představit? Muž sotva zvládne jednu ženu. Je tak obtížná věc postarat se o jednu ženu, a ten člověk měl tisíc manželek a konkubín. (1Král 11:3) To je neuvěřitelné. Téměř nemožné si to představit. Kdybych to nečetl v Bibli, nikdy bych tomu nevěřil. Amen.

---

⁸ Matouš 1:1 – „Kniha (o) rodu Ježíše Krista syna Davidova, syna Abrahamova.“

⁹ Skutky 13:22 – „A když toho zavrhl, vzbudil jim Davida krále, kterémužto svědectví dáváje, řekl: Nalezl jsem Davida, syna Jesse, muže podle srdce svého, kterýž bude činiti všecku vůli mou.“

¹⁰ 1. Janova 2:1 – „Synáčkové moji, totoť vám píši, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.“

Ježíš se musel postit čtyřicet dní a čtyřicet nocí, aby se zbavil svého předka Davida. Všimněte si pokušení, do kterých Ho d'ábel uvedl. Byla to pokušení, kterým Davidova linie podlehla. Amen. Ježíš použil svou autoritu nad d'áblem: „*Jdi pryč ode mne, satanáši; neboť psáno jest:... Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého.*“ (Luk 4:8,12) Nyní už nebyl člověkem, Mariiným synem, kterého můžete pokoušet, ale byl Bohem. „Odstup,“ řekl, „nemůžeš pokoušet Boha!“ Halelujah.

Pamatujte, Božím plánem je mít člověka, který bude chodit a mluvit jako Bůh. Božím plánem je mít mnoho Ježíšů Kristů chodících po zemi. Rozumíte? Vzorový syn, kterého poslal, musí být rozmnožen. A nyní je to na nás, neboť ta práce musí být na konci času dokonána. Musí být dokonána v naší době. Halelujah. Bible říká, že šestého dne Bůh učinil člověka.¹¹ Tak jsme vstoupili do šestého milénia. Podle našeho kalendáře jsme již pokročili do rána sedmého milénia. Bůh řekl, že člověk byl dokonán sedmého dne. Dovolte, abych to přečetl, protože tomu někteří nerozumějí. V Genesis 2:2 řekl, že dokonal práci, kterou dělal šest dnů. Genesis 2:2: „*A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal.*“ Díky, Ježíši. Pán dokonal své dílo sedmého dne a odpočinul. Mezi námi, doposud neodpočívá, protože ta práce ještě musí být dokonána.

Teď se dostáváme k nám. Byl jsem Pánem povolán, byl jsem Pánem vycvičen a byl jsem Pánem poslán. Měl bych naplnit to, co Pán vyžadoval, ale nenaplnil jsem. Dovolte, abych vám vysvětlil, co se stalo. Mavis i já jsme byli nemocní. Nikdy dřív jsme nebyli tak nemocní. Ona bývala nemocná, ale já jsem nikdy dříve nemocný nebyl. Kázával jsem, že nezemřeme, protože musíme projít tímto soužením, vyjít na druhé straně a nabídnout oběť červené jalovice. (Num 19:2) Mluvím v podobenstvích? Vysvětlím vám oběť červené jalovice. Ráno byl obětí beránek. Beránek reprezentuje Ježíše, to každý ví. Ale navečer byla obětována oběť ženského rodu. Tato ženská oběť měla reprezentovat Ježíše, který je obětí. Nyní máme Ježíše v nás. Amen. Ježíš v nás nás znovu vede na Golgotu. Ve Zjevení 14 čteme: „*Na hoře Sión stál Beránek a s ním 144 000...*“ Také oni byli beránci v Jeho společnosti beránků, společnosti červené jalovice, pravice Boží, jež musí být obětována na konci času, aby dokon-

---

¹¹ Genesis 1:27,31 – „*I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je. A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.*“

čila dílo. Tato oběť musí vyčistit chrám. Zjevení 14:1: „*Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřiceti a čtyři tisíce majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých.*“ Je zde psáno: „*tou patros autou,*“ to znamená: Otec a On sám. Takže správně by mělo být přeloženo: „*...majíce jeho jméno a jméno jeho Otce napsané na čelích svých.*“ Jaký to má význam? Za prvé, kde byli? Byli na hoře Sión. Sión je výšina Božího lidu. Když mluvíte o Siónu, především mluvíte o Izraeli, pak o Jeruzalému a pak o Siónu. Izrael je křesťan, Jeruzalém je svatyně a Sión je svatyně svatých. Takže je skupina lidí, kteří musí vstoupit do svatyně svatých s Bohem. Tam je možné vstoupit jen s obětí sebe sama. Nemůžete zůstat, jak jste, a věřit, že budete prvotina Boží.

Když bratr Alade kázal o „*Probud' se Sióne*“, radovali jsme se: ano, to jsme my! Kdo my? Podívejme se na sebe. Přichází totiž veliké rozdělení do našeho středu, neboť z čista jasna byla nevěsta v nevěstině komůrce, připravená, čekající na půlnoční hodinu. Čekáte? Víte, může to přijít zítra. Nevěsta tam čekala na půlnoční hodinu a pak, když přišel ten hlas... „*Aj, Ženich jde, vyjděte proti němu.*“ (Mat 25:6) Někdo vyskočil a zjistil, že jeho lampa zhasla. Bože, měj s námi milosrdenství! Můj Bože! Bohatý mládenec přišel k Ježíši Kristu a řekl: „*Všeho toho ostříhal jsem od své mladosti. Čehož mi se ještě nedostává?*“ Ježíš mu odpověděl: „*To je dobře. Udělej pro mne jednu maličkost. Jdi a prodej všechno bohatství, které máš, dej peníze chudým, a pak budeš mít, oč žádáš.*“ (Mat 19:20-21) Nevidíte, že jsme shledáni lehcí,¹² a nemůžeme se posunout dál, tak jak jsme? Nevidíte, že nás zastihla noc, půlnoc je blízko a Bůh nám přestal kázat? Nevím, jestli to víte. Bůh už nám nekáže. To, čím tady procházíme, je jen procvičování toho, co už nám řekl dříve. Bůh už se vás z ničeho nesnaží usvědčit. Musíte jednat, jinak jste součástí bláznivých panen. Dokážete si to představit? Buď musíte jednat podle toho, co vám nyní Bůh říká, nebo jste součástí bláznivých panen. Nyní je čas vzdát se země. Nyní je čas vzdát se světskosti.

Vraťme se k hoře Sión. (Zj 14:1) Je čas, aby kněz prošel oponou. Ale než kněz prošel oponou, musel obětovat svou duši. Rozumíte tomu? Než kněz prošel oponou, musel vzít kadidlo a vložit je na oltář se slovy: „*Pane Bože, za mou duši a za duše Izraele!*“ Zapalte to! Musí to shořet. Nesmí zůstat žádná usazenina, žádný popel. Amen. Všemohoucí Bůh vás

---

¹² Daniel 5:27 – „*Tekel, zvážen jsi na váze, a nalezen jsi lehký.*“

provádí procesem, jímž jste nikdy dřív neprocházeli. Spálení duše, konec vašeho já. „Bože, všechno ti odevzdávám!“

A tam na hoře Sión, to znamená ve svatyni svatých, stál Ježíš Kristus, Beránek, který již byl ukřižován, ale bude ukřižován nyní ve vás.

12 – dokončený člověk;

12 x 12, tj. 144 – dokončená církev;

000 – plnost Krista

144 000 – plnost Krista v Jeho Těle

Než bratr Alade odešel, mluvil jsem s ním o „probud' se, probud' se“ a „amen, amen“. V našem jazyku toto nemáme. Pokud v hebrejštině nebo v řečtině opakujete věc dvakrát, má to větší důležitost, než když to řeknete jednou. Když řeknu: „Probud'te se!“ – je vám přikázáno se probudit. Ale v jistém okamžiku se to stává naléhavé: „Probud'te se, probud'te se!“ Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím tobě,“ což znamenalo, že není možné, aby nedošlo k naplnění, neboť je to již naplněno v nebesích. Halelujah. A tak plán všemohoucího Boha jde dál. Pokud si nedáme pozor, Jeho plán nás předběhne a mine. Nechá nás za sebou, protože Bůh nemůže čekat. Halelujah. Musí dovést člověka k dokonalosti, do podoby Krista v konkrétní čas podle svého plánu. Jsme v sedmém miléniu a Boží plán musí být naplněn. Halelujah. Amen.

Dotazovali jsme se Boha: „Odložíš to, Pane? Bože, prosím, odložíš to?“ Bible říká, že pouze ten, který nyní zdržuje, dokud se „ze středu nezrodí“ (v řečtině „ek mesou genetai“).¹³ Bůh se drží zpět, dokud vše neuvolní. Víte, co mi Bůh ukázal? Dábové měli určené období, kdy měli jisté množství moci a autority, protože jim Adam určitou úroveň moci přenechal. Tak vaše adamovská přirozenost odkázala d'áblu určitou moc. Dále hraje roli skutečnost, že jsme tělo a krev, fakt, že se musíme vzdát misce polévky. Amen. Člověk si zvolil misku s polévkou a vzdal se svého práva prvorozenství a svého požehnání. (Gn 25:31-34) To, že se musíme poddat míse polévky, abychom byli schopni jít dál a přežili, znamená, že náš Adam má určitou autoritu. Ale je na nás, abychom mu tuto autoritu odňali! Amen. Kvůli tomu šel Ježíš do Gadary, kde proti němu vyšel člověk, který byl právoplatně posedlý legií d'áblů. (Mk 5:9) V souladu se

---

¹³ 2. Tessalonicenským 2:7 – „Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, jenž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen.“

zákonem, slyšíte mě? „*Zákon Ducha života v Kristu Ježíši vysvobodil mne od zákona hřícha a smrti.*“ Nevíme, co ten člověk udělal, že byl posedlý legií d'áblů. Když viděl Ježíše, d'áblové zvolali: „*Co je nám po tobě, Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem před časem trápiti nás.*“ (Mat 8:29) Přišlo vám někdy na mysl, že jednoho dne přijde čas, aby byli trápeni, a my přijmeme moc, abychom dokončili dílo, které Ježíš dokonat nemohl? Nemohl to učinit, protože je uvolnil. Zajímalo by mě, jestli té celé situaci rozumíte. Čas je důležitý!

Ptali jsme se Boha: „Můžeš odložit ten čas? Mohlo by to být později než v roce 2008?“ Řekl: „Ne. Nemůže to být znovu změněno.“ Dnes je 7. prosince 2008. Rok 2008 v souladu s naším kalendářem brzy skončí. Nevím, jestli podle Božího kalendáře končí až v dubnu, ale to, co vím, je, že mi řekl, že rok 2008 je rok konce soužení. Bůh mi řekl, že soužení započalo, když byl Izrael napaden. Že ten čas je časem počátku soužení a že soužení trvalo 40 let. Čtyřicet let končí v roce 2008.

Bůh všemohoucí říká, že d'áblův čas přichází. Co se tedy musí stát? Musí rozvázat duchy, kteří jsou spoutáni u řeky Eufratu.¹⁴ O čem mluvíme? O duchách spoutaných v řece? Přímo tam dosáhl satan svého prvního vítězství nad lidstvem. Přímo tam, v oblasti okolo Eufratu, satan poprvé pokoušel Adama a Evu. Poprvé je přiměl k hříchu a vzal jim jejich autoritu. Proto tam musíme získat své první vítězství a vzít si zpět ztracenou autoritu. Ale Bůh musel ty duchy v Eufratu rozvázat. Duchové, kteří vládnu Íránu, Iráku, všem místům okolo, lidem, kteří jsou v té oblasti... Tito duchové jsou rozvázáni. Bůh chránil zemi, aby ji d'ábel nezničil.

Řekl jsem Bohu: „Nedovolíš d'áblu zničit svou zemi?“ Bůh mi odpověděl: „Mohl by ji zničit.“ A pak mi řekl zvláštní věc: „Ale pro vyvolené budou ty dny ukráceny, jinak by nebyl spasen žádný člověk.“¹⁵ Co říká? „Ale pro Boží pravici, stejnou pravici, která způsobila, že je člověk Mojžíš vyvedl z egyptské země, stejnou pravici Boží, jež pracovala s Abrahamem a Izákem, stejnou Boží pravici, která prochází celým obdobím Izraele, tu pravici, která prošla až na Golgotu. Halelujah. Všude,

---

¹⁴ Zjevení 9:14 – „Řkocí k šestému andělu, kterýž měl trubu: Rozvěž ty čtyři anděly, kteříž jsou u vězení při veliké řece Eufrates.“

¹⁵ Matouš 24:22 – „A byt' nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ale pro vyvolené ukráceni budou dnové ti.“

kde k nám Duch mluvíval, už k nám více nemluví. Mluví v nás, dal nám toto veliké vybavení, ale my tomu nevěříme.

Řekl jsem Bohu: „Pane Bože, zachraň Mavis. Zachraň ji.“ Bůh řekl: „Ano, ano, zachránit Mavis. Ale proč to neuděláš ty?“

„Bože, já? Mám moc ji zachránit?“ Vzal mě do Písem. Dávám vám moc... „*Aj, dávámť vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřítele, a nic vám neuškodí.*“ (Luk 10:19) Amen. Když pochopíte, co se mi toho dne s Pánem v pokoji stalo, dostanete odlišný pohled na celou situaci. Pojdme do Matouše 16:13: „*Přišed pak Ježíš do krajin Cesaree Filipovy, otázal se učedníků svých, řka: Kým mne praví lidé býti, mne Syna člověka? A oni řekli: Někteří Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z proroků. I dí jim: Vy pak kým mne býti pravíte? I odpověděv Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.*“ Ješua ha Mašia – ty jsi Mesiáš. To bylo něco! „*A odpovídaje Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův; nebo tělo a krev nezjevilo tobě toho, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích.*“

Chci, abyste si teď uvědomili jednu věc. Zjevení, že Ježíš je Kristus, je kořen a základ celého našeho života a duchovní výbavy. Jestli nevíte, že Ježíš je Kristus, pak nemáte žádnou duchovní výbavu, nic, na co byste se mohli těšit. Ale když to víte, budete na základě toho jednat. Musíte se k němu začít chovat jako ke Kristu. Právě v tom selháváme. Nejednáme s Ježíšem jako s Kristem.

Slyšíme jemný hlas ve svém nitru a říkáme si: Rád bych věděl, jestli tohle není ďábel. Trpíte tím také? Ano? Bůh vám něco říká, a vy začnete přemítat nad tím, jestli to není ďábel. Nevíte, co dělat, a tak se zeptáte toho a tady toho a tamtoho: „Co mám dělat? Pomoz mi tady a tam.“ Nevěříte, že Ježíš je Kristus. Ó Bože, pomoz nám! Vyprávím vám tu, co se stalo mezi Ježíšem a mnou.

Ve verši 18 se Ježíš obrátil k Petrovi a říká: „*I jáť pravím tobě, že jsi ty Petr, a na téť skále vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou jí.*“ Slovo Petr znamená „malý kámen“. Ale On použil jiné slovo – už nebudeš jen malý kámen, ale budeš skála. Na té skále (na tomto vyznání) vzdělám svou církev a pekelné brány ji nepřemohou. Pojdme kousek dál. „*A tobě dám klíče království nebeského.*“ Slyšíte to? Ano! Postavím svou církev na této skále a brány pekla ji nepřemohou. Tobě dám klíče království.

Pak ke mně Bůh promluvil: „To slovo nebylo řečeno pro jednoho člověka.“ Je vyřčeno pro mnoho dalších, které On ustanoví. Řekl: „Ano. Dávám ti klíče Božího království.“ Ježíš ke mně promluvil a řekl: „Dal jsem ti klíče nebeského království.“ (Teď to sledujte.) „*A což bys koli svázal na zemi, budeť svázáno i na nebi; a což bys koli rozvázal na zemi, budeť rozvázáno i na nebi.*“ (Mat 16:19) Řekl jsem: „Ano, Pane.“ Připomněl mi, co se stalo. Ježíš Kristus přicházel do mého pokoje sedm měsíců. Celý ten příběh znáte. Jednoho dne se posadil a řekl: „Chci, abys šel a kázal evangelium.“ Odpověděl jsem: „Ale, Bože, já nevím, co říct, neznám žádná slova, nejsem kazatel. Jsem účetní.“ Řekl mi: „Otevři svá ústa, a naplním je.“

Když jsem se ptal Boha na Mavis, začal mi vyprávět o povolání, k němuž mě povolal, o pozici v pravici Boží pro tento čas, pro tuto generaci, pro tento lid, a řekl: „Cokoli svážeš, bude svázáno. Cokoli rozvážeš, bude rozvázáno. K tomu jsem tě povolal. Ale ty nevěříš.“ Řekl jsem: „Pane?“ Odvětil: „Nevěříš. A co huř, lidé, které jsem ti poslal...“ Věděli jste, bratří, že jste byli konkrétně vybráni? „Lidé, které jsem ti poslal, také nevěří. Následují tvůj příklad.“ Řekl jsem: „Jak to, že jsem nevěřil?“ Řekl: „Řekl jsem ti, že cokoli svážeš na zemi, je svázáno v nebi. Šel jsi do Indie a zaútočil na tebe velký anděl smrti. Skrze Boží moc jsem ti zašepstal do uší a řekl, abys vzýval krev, a krev srazila anděla temnoty, který v Indii zabil apoštola Tomáše.“ Přímo tam, poblíž hrobky apoštola Tomáše ta věc přišla a zaútočila na mě osobně. Zápasili jsme na podlaze. Já jsem říkal: „Ve jménu Ježíše, napomínám tě,“ zatímco on se posouval jenom dopředu a dozadu a držel mě, tak jako jsem držel já jeho. Bůh přišel a zašepstal mi do uší: „Krev.“ Vzýval jsem krev Ježíše Krista a uviděl jsem, jako by strop krvácel. Kapka krve mu ukápla přímo na hlavu a srazila ho na podlahu. Takový dostal zásah ten velký anděl smrti Kali v Indii. Nikdy nedostal takovou ránu za celý svůj čas.

Řekl mi: „Otevři svá ústa, a naplním je.“

Pán mi připomněl: „Poddal jsem temnotu Indie pod tvoji ruku. Šel jsi do Nigérie a duch Mammi-Vater na tebe jedné noci zaútočil v Prezidentském hotelu v Port Harcourt.“ A znovu, Bůh srazil toho ducha a zničil jej. Ukázal mi, že kamkoliv mě poslal, tam jsem uspěl a zničil ty duchy. Ale nikdy jsem neřekl bratřím: „Toto je vaše povolání!“ Amen.

Řekl jsem Mu: „Mám ztuhlý palec a nemůžu ho ohnout. Proč je můj palec a celé moje tělo v takovém stavu?“ Řekl: „Palec je symbol služby apoštola. Poslal jsem tě, dal jsem ti apoštolské povolání. Nemáš zapojení, která dokážou ten palec ohnout. Signály přicházejí od hlavy, Krista, a procházejí mnoha různými svaly a nervy a dalšími věcmi, aby způsobily, že se to stane. Podívej se na svůj palec. Je schopen se pohnout bez všech těchto zapojení?“ Řekl: „Dal jsem ti svaly. Ti všichni bratří jsou označeni apoštolským povoláním podpory služebnosti na zemi, aby zlomili moc pekla v této době, v této hodině, ve které žijeme.“ Můj Bože! „Nerozeznals to. Nerozeznals apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře, učitele. I nehty na tvých prstech vypadají mrtvé, ale slouží svému účelu. Neučils lidi, aby rozpoznávali jeden druhého a poddávali se evangeliu Ježíše Krista v nich.“ Ano. Když jsem byl postižen zácpou přes deset, patnáct dní, trpěl jsem velkými bolestmi kvůli lékům, které jsem užíval. Volal jsem k Bohu: „Co mám dělat? Žádné léky nezabírají.“ Zavolal mi bratr Burt a já slyšel sestru Nancy, jak mu u telefonu říká: „Pověz mu, ať si vezme nějaké fíky.“ Okamžitě jsem si vzpomněl na Ježíše, jak přišel k fíkovníku pro fíky. Fíkovník neměl fíky a On ten strom proklel.¹⁶ Ten strom měl slyšet Boha šest měsíců předtím. Rozumíte tomu? Ten strom měl slyšet Boha před šesti měsíci a připravit se na den, kdy Ježíš Kristus bude chtít fíky.

Ale v mém případě tomu tak nebylo. Bratr Gordon a sestra Sandy mi poslali fíky, ležely mi dole v ledničce. Slyšíte mě? To znamená, že šest měsíců předem přijali poselství, které fíkovník nepřijal. Bůh k nám mluví tak jednoduché věci.

Bůh řekl: „Ty jsi neustanovil ani jednoho z těch lidí.“ Ale Boží Duch do nich vložil, co mají dělat. Bratr Gordon tam někde se sluchátky na uších, bratr David, bratr Gary... Ani jednoho z nich jsem nepovolal ani neustanovil k tomu, co mají dělat. Bůh všemohoucí vytváří Tělo s mocí, jež v naší době musí zničit moc satana. Nechápete? To říká Bible. Bojíte se myslet si, že patříte mezi ty vyvolené? Bůh řekl: „Kdyby nebylo vyvolených, nebyl by spasen žádný člověk.“ Satan plánuje zničit svět, vymazat veškeré lidstvo a udělat ze země mrtvou planetu. Ale Bůh řekl: „Ano, může to udělat. Kdyby nebylo vyvolených, nebyl by spasen žádný

---

¹⁶ Matouš 21:19 – „A vida jeden fíkový strom podle cesty, šel k němu, a nic na něm nenalezl, než listů toliko. I dí tomu stromu: Nikdy více nerod' se z tebe ovoce na věky. I usechl jest hned fík ten.“

člověk.“ Kdo je tento vyvolený? Vždycky přemýšlíme o nějakých jiných dobrých Božích lidech. Dovolte, abych vám něco řekl. Církev je zmařena. Jděte do jakékoliv církve, a nenajdete nic jiného než odpadky. Satan pracuje, protože vládne člověk. Kdekoliv vládne člověk, ďábel má navrch.

Všemohoucí Bůh řekl, že ustanovil lid. My ten lid nerozpoznáváme. Začněme ode dneška jeden druhého rozeznávat. Amen? Amen, ano? Rozpoznejme tohoto jednotlivce: Bůh ti dal hlas, zpívej pro Ježíše. Rozpoznejme tamtoho: Bůh činí, že se modlíš. Ty o tom víš. Jen se v tichosti modlíš, a nebesa se pohybují. Bůh všemohoucí nám něco říká. Selhali jsme, ale příště už to zvládneme. Buďme pevně odhodláni být tím, čím nás Bůh chce mít. Zlomme moci temnoty, které nás tak dlouho poutaly, a hřích, který nás tak snadně obkličuje.¹⁷ Svrhněme ďábla nyní. Pravdou je, že pokud tomu nevěříte, neuděláte to. Amen.

Jsem velmi požehnaný z toho, že v situaci, kdy David zabil Uriáše, aby získal jeho ženu, a přišel za ním prorok, který mu řekl: „Ty jsi ten muž,“ (2Sam 12:7) David se zlomil před Bohem a prosil Ho o odpuštění. Bůh mu odpustil a učinil z něj toho Davida, který byl prapředkem Ježíše Krista. Dokážete si to představit? Takže pokud nevěříte, že Boží moc vás může vysvobodit, pokud nevěříte v Boží moc k vašemu vysvobození od démonické přirozenosti vašich předků, pokud nevěříte ... Amen. Bůh říká, abyste raději povstali a začali věřit. Halelujah.

Věřím, že když mě Bůh vyučoval ... Víte, že jsem viděl v čase svého výcviku každý zázrak, který je zapsán v Bibli? Vraťme se nyní k tomu, co mi Ježíš řekl. Ježíš mi řekl: „Ano, máš moc křísit mrtvé, uzdravovat nemocné, vyhánět demony, svazovat a rozvazovat. Tak to udělej. Vysvobod' Mavis.“

Řekl jsem: „Ve jménu Ježíše Krista, moci smrti, anděli smrti, přicházím proti tobě. Prikazuji ti, abys nyní uvolnil své sevření!“ Amen.

Té noci jsem měl mít problémy s koleny i se vším ostatním. Ve skutečnosti jsem tancoval po pokoji. Dvě hodiny ráno, a já potmě tančím a chválím Boha. Halelujah. Šli jsme ji příští ráno navštívit a viděli jsme ji vzpřímeně sedět a snídat. Tak jsem zajásal, že jsme přijali zázrak, o který jsme prosili.

---

¹⁷ Židům 12:1 – „Protož i my, takový oblak svědků vůkol majíce, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obkličující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženého nám boje...“

Ale pak se Bůh vrátil. Řekl: „Když jsi posloužil uzdravením Clif-tonu Barrymu, člověku, co se narodil bez jazyka a přijal nový jazyk, když ses za něj modlil, jak jsi to udělal?“

„No, pošeptal jsi mi do ucha, že to uděláš, a tak jsem věděl, že už se stalo.“

„A když jsi v Mayfield, St. Elisabeth, vzkřísil mrtvého – měl už vystavený úmrtní list, právě mu kopali venku hrob a ten muž vyskočil a požádal o něco k jídlu – jak jsi to udělal?“

„Jen jsme se dostali do Ducha a s křikem přikázali d'áblu, aby jej uvolnil.“

„Dobře. A kdyby to nebyla Boží vůle, myslíš, že bys to byl schopen stejně udělat?“

„Ano. Děláme mnoho věcí, které nejsou Boží vůlí.“

Věděli jste to? Máte moc to udělat a můžete provést spoustu věcí, které nejsou Boží vůlí. Proto jsem řekl ano.

Řekl mi: „Chci, abys mi řekl – jsi ochoten se Mavis vzdát, pokud je to Boží vůle, aby šla tentokrát domů?“ Víte, to byla těžká chvíle. Chvíli jsem nebyl schopen mluvit.

Řekl jsem: „Bože, Ty jsi Bůh. Ty jsi Bůh. Mám s tebou takovou zkušenost, že cokoliv děláš, děláš dobře. Když uděláš to či ono a na první pohled mi to nepřipadá dobré, necítím se u toho dobře a mám pocit, že jsem nešťastný – pořád vím, že je to dobré.“

„Ano, vydávám Ti ji, pokud chceš, aby zemřela.“

Tajně v srdci jsem věřil, že mě zkouší, jako zkoušel Abrahama. Řekl jsem si: Dobrá, prošel jsi test, dokázal jsi ji vydat. Ale hluboko v srdci jsem očekával, že ji dostanu zpět, i když jsme jeli do márnice, kde ji položili. Viděl jsem ji tam v rakvi, měla trošku zkřivený ret. Řekl jsem: „Jak ji můžete, lidi, takhle nechat, a myslet si, že jste zajistili, aby vypadala dobře?“ Odpověděli mi: „Nikdo nám neřekl, abychom to změnili.“ Zatímco jsem s nimi mluvil, otočil jsem se a všiml si, že se jí rty změnilly, jemně otevřely a narovnaly. Očekával jsem, že v tu chvíli vstane, bratří, ale ona nevstala. Až do včerejška, kdy zavřeli rakev, jsem nebyl přesvědčen o tom, že ji Bůh skutečně nechá, aby zůstala v nebesích. Stále jsem

očekával, že vyskočí, a všechny nás vyleká. Amen. Ale nakonec jsem řekl: „Ano, Pane.“

Měli bychom jako Boží lid vědět, že toto je dokonalá Boží vůle. V době svého výcviku jsem byl duchovně s lidmi v nebesích. Navštěvovali mě, pomáhali, vysvobozovali, bojovali s námi. Podívejme se do Efezským 1:9: „*Oznámiv nám tajemství vůle své podle dobré libosti své, kteroužto libost předuložil byl sám v sobě.*“ Chtěl bych, abyste porozuměli, co tady Pán říká. Bůh má ve své vůli tajemství pro lidstvo. Verš 10: „*Aby v dokonání plnosti časů...*“ Plnost časů – když všechny rozličné Boží časy vstoupily do své plnosti – co se stane v tomto časovém rámci? „*...v jedno shromáždil všecko v Kristu, buďto nebeské věci, buďto zemské.*“ Halelujah. Bible říká, že máme kolem sebe oblak svědků. Halelujah. To znamená, že někteří z bratří, kteří nás předešli a jsou s Pánem, jsou součástí tohoto oblaku svědků. Oni jen tak nečinně nepostávají, ale pomáhají nám ve všem, co děláme. Slyšíte mě? Musíme přestat s užíváním přirozeného a začít používat duchovní.

Poklonil jsem se před Pánem. Bylo mi špatně. Měl jsem problémy s člověkem, který mě okrádal a tomu podobné věci. Nechal jsem ho být, šel jsem za Bohem a říkám: „Můj Bože, nejsem toho člověka schopný dostat k soudu. Nemám energii. Nemám peníze. Nemám čas. Pane Bože, udělej pro mě něco.“ Víte, co Bůh udělal? Šel k jednomu z bratří, řekl mu přesně, co se děje, a řekl mu, aby se o ten případ postaral. Lepší řešení byste nevymysleli. Všemohoucí Bůh se nás snaží naučit být duchovními, ačkoliv jsme tělesní.

Chtěl bych už skončit, ale ještě vám chci něco říct. Začneme pracovat v nebesích. Bible říká: „*Nebot' není bojování naše proti tělu a krvi...*“ (Ef 6:12) Pokud nezápasíme proti tělu a krvi, jak tedy budeme bojovat? Musíme zápasit duchovní mocí! V první řadě musíte přijmout moc, kterou vám Bůh dal: „*Dávám vám moc nad vší mocí nepřítele. A nic na zemi ani nebi ani v pekle vás nemůže znepokojit anebo zničit!*“¹⁸ To je lid, který musí přinést vysvobození této generaci.

Nechápete, že jsou lidé právě shromáždováni? Jste povoláváni na ta pravá místa v Bohu, abyste mohli učinit to, co po vás Bůh chce. Halelujah. Viděl jsem nebeské zástupy. Měl jsem potíže a jistá osoba, kterou

---

¹⁸ Lukáš 10:19 – „Aj, dávámť vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřítele, a nic vám neuškodí.“

jsem znal a nyní už byla po smrti, vtrhla mezi mě a démona. Přišel a vložil svou ruku před má ústa. V tom momentě, kdy to udělal, jsem řekl: „Napomínám tě ve jménu Ježíš,“ a ďábel se zarazil. Řekl: „Dobrá. Jen co jsi řekl: ‚Ve jménu Ježíše‘, musím jít.“

Ano, ano, viděl jsem, jak se mnou pracují nebeské zástupy. Vyprávím to některým lidem a oni říkají, že jsem čaroděj. Snažím se vám něco sdělit. Ta moc ve vás se zvětšuje. Amen. Nejsme rádi, když naši bratři odcházejí z tohoto života, ale oni nejsou bez užitku. Jsou součástí práce. Někdy se práce dostane do bodu, kdy to určití lidé nemohou fyzicky ustát. Bůh je vezme do nebes a oni pokračují ve své práci. Halelujah.

Vězte tedy, že je Boží vůle vzít Mavis ode mne. Jsem rozrušený. Jsem nesmírně zarmoucený, nevím co si počít, ale stále cítím její přítomnost, a tak nyní nejsem osamělý. Ano, nejsem osamělý. Nevím, jestli v budoucnosti budu, ale buď požehnán Pán Bůh všemohoucí. Mám jednu nohu v nebesích. Ó ano. Pamatuji na smlouvu, kterou jsme učinili. Neřekli jsme: „Dokud nás smrt nerozdělí,“ ale: „Vždy a navěky.“ Není nic, nic, co vás může oddělit od Božího lidu anebo od toho, s kým vás Bůh spojí poutem smlouvy. Protože smlouva, kterou jsme učinili, je věčná smlouva. Amen. A tak ve Starém zákoně, když Bůh byl vně, mluvil k nám zvenčí, až do křtu Duchem svatým, kdy Bůh do člověka vstupuje.

Někteří lidé mluví v jazycích, a nejsou pokřtěni v Duchu svatém. Že jste pokřtěni v Duchu svatém, poznáte podle výsledků. Žádným jiným způsobem. Jazyky jsou zvláštní věc. Může to být psychologické. Pokud něco dostatečně dlouho opakuje, začnete to říkat automaticky. Ale když se ve vás pohybuje pravý Duch Boží, pozvedá vás. Amen. Když ve mně působí Boží Duch, mé ruce se pozvedají výš, než se byly kdy schopny pozdvihnout. Duch Boží v této době jedná způsobem, jenž zničí království satana. Ti nejhorší ďáblové, kteří kdy byli na zemi puštěni, jsou uvolněni nyní. Ano. Nyní jsou uvolněni. Co se týče jejich zkrocení, Bůh spoléhá na vás. Bůh na nás závisí. Přestaňte si hrát s přirozenými věcmi. Amen. Chvála Bohu.

Svatební slib, který jsme si dali s Mavis, říkal: „Vždy a navěky.“ Slova manželského slibu zní: „Dokud nás smrt nerozdělí.“ Ale mezi námi to bylo navždy. „Vždy a navěky.“ Věděl jsem, že mi ji Bůh dal a že mi ji

žádná moc nevezme. Amen. Ona je mou součástí, „tělo z mého těla, kost z mých kostí“ v nebesích.¹⁹ Rozumíte tomu?

Vraťme se k tomu palci. Jak palec pracuje? Co způsobilo, že pracoval? Mozek? Ne, ne mozek – mysl. Je mysl přirozená věc? Můžete mi ukázat svoji mysl? Já vím, můžete mi říct, na co zrovna myslíte, ale nemůžete mi ukázat celou svou mysl. To znamená, že Bůh ustanovil, že duchovní by mělo motivovat a vytvářet přirozené, přirozené je jen služebníkem. Vaše přirozené tělo je jen služebníkem duchovní bytosti, která jej motivuje. A pokud je toto Boží princip – cožpak nechápete? Čím jste duchovněji, tím víc budete mít moci nad přirozenými věcmi. Jak se stanete duchovními? To je prosté. Jak se stanete právníkem nebo inženýrem? Soustředíte se na to. Bůh chce, abychom nad Ním rozjímal. Dábel udělá všechno proto, aby vám v tom zabránil. Pracujete až do půlnoci, padnete do postele a nejste schopni rozjímat. Utněte to! „Toto je Boží čas. Je mi líto, už žádný byznys.“ Nezbývá nám čas. Amen. Halelujah.

Když bratr Chima řekl, že mu Bůh ukázal, že by měl něco zbudovat v Atlantě, ani nevěděl, co s ním Bůh zamýšlí. A přesto, když vykročíte, zjistíte to, protože křesťané budou jediní lidé, kteří budou schopni pomoci trpícím a umírajícím, těm, kteří jdou do pekla. Věřte mi! Uvidíte víc lidí jít do pekla než v kterékoliv jiné době v historii světa. Ale také uvidíte, jak jdou lidé do nebe, bude to jako záplava. Bůh chce, abyste byli služebníky živého Boha: „Bože, nestarám se o svůj vlastní život. Jediné, na čem mi záleží, je, abys mi řekl, co mám dělat, kdy to mám udělat a jak mám chodit.“

Pracujeme v duchu, abychom porazili duchovní. Ale víte co? Knížata! Už jste někdy potkali kníže? Není knížetem, protože by potřeboval nějaké jméno, nějaký titul. Kníže d'áblů je duch s větší mocí než běžný duch. Takoví proti nám nyní povstávají. Když dojde na pokušení, Bůh říká: „Když přijdete ke královské tabuli a máte hroznou chuť, vražte si nůž do hrdla.“²⁰ Jinými slovy, přišel čas, kdy se musíme dostat nad pokušení a všechny ostatní věci. Pokud nás pokušení neustále trápí, přestaňme jíst a modleme se k Bohu, neboť je lépe, když zemřeme pústem, než

---

¹⁹ Genesis 2:23 – „I řekl Adam: Teď tato jest kost z kostí mých a tělo z těla mého; tato slouti bude mužatka, nebo z muže vzata jest.“

²⁰ Přísloví 23:1-2 – „Když sedneš k jídlu se pánem, pilně šetř, co jest před tebou. Jinak vrazil bys nůž do hrdla svého, byl-li bys lakotný.“

abychom pokračovali jako služebníci těla. Amen. Já vás nepovzbuzuji k tomu, abyste spáchali sebevraždu. Povzbuzuji vás jen, abyste žili. Halelujah. Amen.

Díky Ježíši. Bůh vám žehnej ve jménu Ježíš. Amen.